

WIE WORDT DE NIEUWE VOORZITTER?

Een poosje geleden gaf de huidige voorzitter, Wim Baalbergen, mij te kennen, dat hij graag wel eens de voorzittershamer aan een ander zou willen toevertrouwen. Dit betekent voor hem zeer zeker niet, dat hij zijn activiteiten t.b.v. onze vereniging wil beëindigen, maar uit zijn woorden maakte ik veeleer op, dat hij het goed achtte, dat een ander eens zijn functie van voorzitter zou overnemen. Het gevaar, dat men een vereniging min of meer gaat identificeren met een bepaalde voorzittersfiguur vond hij verder ook niet denkbeeldig. Tenslotte wil hij graag eens de "onbezorgdheid" van een gewoon bestuurslid gaan ervaren, want bestuurslid zou hij graag willen blijven. Die onbezorgdheid gun ik hem van harte, want sedert de oprichting in het midden van de zestiger jaren is hij menigmaal het trekpaard geweest van vele activiteiten.

Waar haal je zo gauw een nieuwe voorzitter vandaan? Van een voorzitter mag je verwachten, dat hij, naast het leiden van de vergaderingen, de vereniging op een behoorlijke wijze naar buiten weet te vertegenwoordigen. Hij moet de nodige diplomatieke gaven bezitten om een veelvoud van meningen en opvattingen binnen de vereniging te laten harmoniëren. Hij moet beschikken over de nodige fantasie en initiatief. Daarnaast is het van groot belang, dat hij behoorlijk is ingevoerd in het werk van de vereniging. Naar mijn mening voldoen velen binnen onze vereniging aan deze criteria, maar dan komt steeds de aller-moeilijkste vraag naar voren of de persoon, die men in gedachten heeft, wel bereid is de functie van voorzitter te aanvaarden.

Zo stelde de huidige voorzitter ook mij deze laatste vraag onder de wat lakonieke opmerking: "Door een speling van de democratie ben je nu geen lid meer van de gemeenteraad; je zult nu wel genoeg tijd hebben". Hoewel ik dit laatste nog wel betwijfel, heb ik mij na enige aarzeling bereid getoond mij kandidaat te stellen voor de voorzittersfunctie, wanneer Wim Baalbergen zal aftreden op de eerstvolgende ledenvergadering.

Verwacht van mij niet, dat ik deze gelegenheid hier heb aangegrepen om mijzelf aan te prijzen. Het spelen van voorzitter is bepaald geen sinecure. Weliswaar zit ik al even lang in de Vereniging als Wim Baalbergen en soms heb ik hem mogen vervangen, maar dit betekent niet, dat ik mij bij voorbaat geschikt acht. Voorzitter zijn van een vereniging als de onze vereist wel heel bijzondere kwaliteiten en mocht ik straks eventueel gekozen worden, dan moet ik die kwaliteiten eerst nog maar eens kunnen bewijzen.

Mijn verhaal betekent niet meer dan dat ik mijn kandidatuur voor het voorzitterschap alvast bij u aankondig. Het is nog heel goed mogelijk, dat er de komende dagen nog andere kandidaten komen, hetgeen alleen maar zou zijn toe te juichen. Wat ik van belang vind - en ik dacht velen met mij - is, dat er straks bij de stemming op de ledenvergadering een voorzitter wordt gekozen, die de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming "Noordwijk" op dezelfde wijze weet te stimuleren als er steeds in het verleden gedaan is.

C.M.J.Verweij

EEN BLIK OP DE LAATSTE ONTWIKKELINGEN ROND HET VOGELASIEL.

In het laatste nummer van "De Strandloper" (maart 1978) is een uitvoerig artikel gewijd aan het doel en de opzet van het vogelasiel in het Dompad. Verder werd uitgebreid verslag gedaan van de in het voorgaande jaar behaalde resultaten. Tenslotte werd in dit artikel al enigszins ingegaan op de verbouwingswerkzaamheden, die inmiddels volop in gang gezet waren. Over het verdere verloop hebt u al misschien iets in de kranten kunnen lezen, maar het leek ons goed eens een samenvatting te geven van al hetgeen sindsdien is gebeurd.

Na de drukke bouwperiode brak dan eindelijk op 8 april j.l. het hoogtepunt aan n.l. de plechtige opening van ons nieuwe asiel. Dit betekende voor al degenen, die vele zaterdagen t.b.v. de bouw van het nieuwe asiel hadden opgeofferd, een bekroning van de vele inspanningen. Aan het begin van de middag om 14.00 uur was er eerst een officiële ontvangst van de genodigden en al degenen, die daadwerkelijk de bouw hadden gesteund. De organisatoren van deze opening hadden al vele uren besteed aan het bedenken van een geschikte ruimte daartoe. Het viel aanvankelijk niet mee zowel een geschikte als een goedkope ruimte te vinden, waar alle mensen tegelijkertijd ontvangen zouden kunnen worden. Tot onze grote vreugde toonde de firma Alkemade aan de Pickéstraat zich bereid een van haar bollenschuren beschikbaar te stellen. Dit kwam ideaal uit, omdat deze ruimte tevens vlak bij het asiel was gelegen. Met vereende krachten werd deze bollenschuur omgetoverd tot een prachtige ontvangstruimte, aangekleed met veel groen, vogelposters en met de onontbeerlijke bar. Na de gebruikelijke toespraken begaf het voltallige gezelschap onder aanvoering van de burgemeester zich naar het nieuwe asiel. Aldaar opende de burgemeester het asiel door een nieuwe bewoner aan de nieuwe behuizing en de verzorgers toe te vertrouwen. Daarna kon het asiel uitvoerig onder deskundige leiding worden bezichtigd. Naast de vele lovende woorden ontvingen wij nog vele stoffelijke blijken van waardering in de vorm van boekwerken, donaties en bloemstukken enz. Gezien het grote aantal aanwezigen en de vele positieve reacties kon deze opening als een groot succes betiteld worden.

Hiermee was al het werk nog bepaald niet achter de rug. Weliswaar was de hoogst noodzakelijke uitrusting aanwezig, maar er bleven nog vele wensen over. Allereerst word de organisatie van de verzorging onder de loupe genomen. Een sterk voerschema werd opgesteld om te kunnen garanderen, dat alle vogels op tijd van eten en verzorging zouden kunnen worden voorzien. Vervolgens werden het kaartsysteem en de registratie van alle ziektegevallen sterk verbeterd. Meer aandacht werd besteed aan de aanschaffing van goede medicijnen en de juiste voedersoorten. De opzending naar laboratoria van vogels, die helaas toch niet meer te redden zijn, werd beter georganiseerd teneinde de ziekteoorzaken duidelijker te kunnen nagaan. Aan de hand hiervan kunnen bepaalde ziekteverschijnselen ook beter worden bestreden.

De materiële wensen waren ook nog lang niet allemaal vervuld. Helaas ontbraken hiervoor nog de nodige financiële middelen. De toekenning van een extra subsidie van de gemeente Noordwijk ten bedrage van f 5.000,-- werd dan ook met gejuich begroet.

Wat moet er dan zoal nog gebeuren, zult u misschien denken. Allereerst willen wij een gedeelte van de buitenren afschermen tegen de winterkoude door middel van voorzetramen. Daarnaast is gebleken, dat het water in het grote bassin vrij spoedig in kwaliteit achteruit gaat. Met behulp van een filter hopen wij dit euvel zoveel mogelijk te voorkomen, want het veelvuldig reinigen en leegpompen van het bassin is nu eenmaal geen kleinigheid. De bovenkant van de buitenren zal ook gedeeltelijk worden afgedekt met polyester golfplaten. Als laatste grote wens blijft over een extra buitenren naast het huidige asiel, speciaal voor vogels, die nog enige nazorg of extra bescherming behoeven. Bij calamiteiten kan deze ruimte zonodig ingericht worden als een extra opvangcentrum.

Door al onze activiteiten hebben wij de laatste tijd een steeds grotere bekendheid verkregen. Dit heeft tot gevolg gehad een sterke toename van de aan onze zorgen toevertrouwde slachtoffers. Dit betekent, dat wij ook meer voer nodig hebben en om dit allemaal naar behoren te kunnen bewaren, denken wij ondermeer aan een grotere vrieskist. De afwerking van de behandelruimte is in feite ook nog niet voltooid. Uit oogpunt van de noodzakelijke hygiëne denken wij aan een betegeling van de vloer en een gedeelte van de wanden. Zo zouden wij nog verscheidene andere dingen kunnen noemen.

Wij hopen u hiermee een beeld gegeven te hebben van hetgeen zich de laatste tijd rond ons vogelasiel heeft afgespeeld en nog te gebeuren staat. Zo u ziet kunnen wij nog de nodige steun gebruiken, niet alleen in de vorm van zuiver geldelijke steun, maar zeer zeker ook in de vorm van daadwerkelijke hulp.

Zoals u hebt begrepen vereisen de vogels nu eenmaal een zeer intensieve en gevarieerde verzorging. Daarvoor zijn veel mensen nodig, die dit naar onze mening toch zeer dankbare werk op zich willen nemen. Wij doen dan nogmaals een beroep op al degenen, die wat voor onze vogels over willen hebben. Meldt u bijvoorbeeld aan als voerder of donateur bij onze secretaris, de heer A.Bos, Duinweg 81, Noordwijk aan Zee (telefoon 01719-12480 of 13809). Laat uw belangstelling niet ophouden bij het alleen maar bekijken van gezonde vogels. Onze materiële welvaart brengt helaas voor een belangrijk aantal vogels veel schade en letsel met zich mee (verkeer, vergiftiging, hoogspanningdraden, olie op zee enz.). Laten wij daadwerkelijk trachten de nadelige gevolgen hiervan zoveel mogelijk op te vangen. Ze zijn het ten volle waard.

C.M.J.Verweij en W.v.d.Niet

EEN BIJZONDERE PLANTENEXCURSIE.

Op 8 juli van dit jaar werd er voor de "auteurs" van de nog in voorbereiding zijnde "Flora van Noordwijk" een speciale excursie georganiseerd met als doel een kennismaking met de flora van het noordelijk deel van de Veluwe. Het was voor ons een dankbare gelegenheid de schrijftafel eens te kunnen verlaten en weer eens direct kennis te kunnen maken met een aantal plantesoorten, wier bestaan wij slechts vanuit de literatuur kennen.

De start van de excursie was evenwel niet bepaald hoopvol, want we vertrokken 's morgens vroeg in de stromende regen. Toen wij echter in de omgeving van Ermelo aankwamen, klaarde het weer gelukkig een beetje op en kon de regenkleding spoedig voorgoed worden opgeborgen.

Het eerste doel was de omgeving van Ermelo, waar wij temidden van de heide en de bossen een paar oude leemputten zouden bezoeken. Zoals de naam reeds zegt, waren dit voorheen plaatsen, waar de bevolking in vroeger tijden de hier en daar verspreid liggende kleilagen afstak en deze klei verder voor verschillende doeleinden gebruikte. In deze oude leemputten heeft zich in de loop van de tijd een unieke flora ontwikkeld, mede geholpen door het vocht, dat hier bijzonder goed wordt vastgehouden. Zo troffen wij verscheidene soorten russen en zeggen aan, die hier weliswaar overvloedig voorkomen, maar in het overgrote gedeelte van ons land tot de zeldzaamheden behoren. De Kleine en de Ronde Zonnedaauw zijn hier zeer gewoon en zoals u misschien weet, behoren deze soorten tot die groep van planten, die dierlijk voedsel tot zich nemen (kleine insecten). De kleine bladeren zijn bedekt met bolletjes kleverig vocht. Strijkt een insect, aangelokt door de heldere glans van deze bolletjes, op de bladeren neer, dan is zijn lot al spoedig bezegeld. Langzaam vouwen de bolletjes zich samen, waarbij het slachtoffer langzaam en zeker wordt verteerd.

Wat ons vervolgens bijzonder trof, was het grote aantal orchideeën, dat er groeide. Zo konden wij soorten vinden als de Gevlekte Rietorchis, de Welriekende Nachtorchis en de Moeraswespenorchis. Het was een prachtig gezicht ze daar temidden van de heide en de omringende bomen te zien bloeien.

Even verder, waar het terrein wat opener en vochtiger werd, kwamen wij de Beerbreek tegen, een geelbloeiend lid van de lelieachtigen. Deze plant, die eigenlijk wat beter bekend is van de laatste actieve veengebieden in Drenthe, duidt op een zeer voedselarm en vochtig terrein. Bij het uiteraard zeer voorzichtig doorkruisen van dit terrein stuitte wij nog op de volgende soorten: Geelhartje - Tormentil - Waternavel - Egelboterbloem - Parnassia - Moeraswolfsklauw - Holpijp - Knollathyrus - Blauwe Knoop - Klokjesgentiaan - Dwergglas - Draadgentiaan - Snavelbies - Lage zegge - Late Zegge - Blauwe zegge en Wateraardbei.

Vervolgens ging de reis in de richting van Vierhouten, waar wij een van de nog schaarse vennen bezochten. Langs de oevers van het ven groeiden ook weer overvloedig de beide al eerder genoemde soorten zonnedaauw.